

Å bli kasakhisk

Claudia Valbuena drømte aldri om at hun skulle bo i et land så langt fra hennes fedreland Chile. Hun kom til Almaty for mer enn 10 år siden for å starte Opus Dei. ”Å bli kasakhisk” har vært en lang prosess, men hun føler seg allerede halvveis fremme...

17.05.2010

”Det finnes folk som har eventyrlyst. Ikke jeg. Jeg var den gang lykkelig over å bo i Italia, og så ble jeg bedt om å dra til Kasakhstan. Jeg skjønnte

at det ikke var umulig, og jeg tenkte:
”OK, sett i gang.” minnes Claudia.

”Å bli kasakhisk er virkelig en kulturell, fysisk og psykologisk endringsprosess som krever åpenhet og fleksibilitet. Kasakhstan er et land med nomadiske røtter, der mer enn 130 etniske grupper lever sammen, med en kultur som er både orientalsk og sovjetisk (de var underlagt tsaren og deretter kommunistregimet).

For meg er alt annerledes: maten, klimaet, måten folk kommuniserer på, de hegner om privatlivet og er likevel åpne og imøtekommande.

Flertallet av befolkningen er muslimer, selv om det også finnes russisk-ortodokse. Katolikkene er et mindretall og evangeliseringsprosessen begynner naturlig nok med konverteringer.

Folk har lite religiøs kultur, det er en frykt for å snakke om disse tingene, selv om de ser behovet for Gud i deres liv,” sier Claudia. ”Sakte blir den hellige Josemarías spiritualitet forstått. Nøkkelen ligger i at folk føler seg fri og at de kommer nærmere troen fordi de fritt ønsker det.”

På anmodning fra Johannes Paul II

”Det at Verket skulle komme til dette landet var et uttalt ønske fra pave Johannes Paul II, som hadde besøkt Astana, den nåværende hovedstaden, i 2001,” sier Claudia.

Etter råd fra pave Johannes Paul II dro faktisk en biskop av Kasakhstan for å snakke med Opus Deis prelat i 1994 fordi han trengte et institutt som kunne fokusere på utdanning og ungdomsarbeid i landet.

Anmodningen ble virkelighet i 1997 da de første medlemmene av Opus

Dei kom til Almaty, den nest største byen i landet.

Å finne et sted å bo og en jobb var det første Claudia og hennes venner gjorde da de kom til Kasakhstan i 1998. Så snart hun hadde fått jobb som engelsklærer, begynte Claudia å studere landets to offisielle språk, russisk og kasakhisk, som har tyrkisk opprinnelse.

”Jeg begynte med å undervise engelsk på KIMEP, et bedriftsøkonomisk institutt i Almaty som var et av de første til å forberede unge profesjonelle forretningsfolk på å arbeide i en begynnende markedsøkonomi. I dag har vi alle forskjellige jobber og tre av de unge medlemmene vil starte sin college karriere her,” sier Claudia.

Prosjekter og drømmer

Det viktigste apostoliske prosjekt under utvikling er et opplærings-

senter for hotellnæringen. ”Vi ønsker å hjelpe dem til å forstå at service og arbeid i hjemmet er viktig for samfunnet, fordi under kommunismen hadde ikke dette noen verdi, med mindre det gjaldt spesielle anledninger,” forklarer hun. Nå samler de inn penger og venter på byggetillatelse slik at de kan begynne å bygge.

I de siste ti årene har disse prelaturets trofaste medlemmer vært opptatt med å lære opp kvinner ut fra en menneskelig og sosial synsvinkel, med åpenhet overfor alle sektorer i samfunnet, og med det mål å overføre gode ideer om familieverdier og sosiale initiativ.

Når det gjelder apostolatet forklarer Claudia at ”det er gjennom vennskap; når de ser hvordan vi lever, blir de interessert i Gud og i det arbeidet vi gjør. Vi tvinger ingen, men våre venner innser at noe mangler i deres

liv, og at det finnes en transcendent betydning i alt de gjør.”

pdf | dokument generert automatisk fra
[https://opusdei.org/nb-no/article/a-bli-](https://opusdei.org/nb-no/article/a-bli-kasakhisk/)
[kasakhisk/](https://opusdei.org/nb-no/article/a-bli-kasakhisk/) (19.03.2026)